

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

A Prima Mundi Origine Deducti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

ANNALES

VETERIS TESTAMENTI,

A PRIMA MUNDI ORIGINE DEDUCTI.

1. A.

IN principio creavit Deus Cælum & Terram. [*Genes. I. 1.*] quod temporis principium (juxta nostram Chronologiam) incidit in noctis illius initium, quæ XXIII. diem Octobris præcessit, in anno periodi Julianæ 710.

710 4004

Primo igitur sæculi die, (*Octob. 23. feriâ 1.*) cum supremo Cælo creavit Deus Angelos: deinde summo operis fastigio primum perfectò, ad ima Mundanæ hujus fabricæ fundamenta progressus mirandus artifex, infimum hunc globum ex Abyllo & Terrâ conflatum constituit; concinentibus & collaudantibus eum simul omnibus ipsius Angelis. [*Job XXXVIII. 7.*] Cumque Terra esset inanis & vacua, & tenebræ essent in superficie Abyllo: in ipso primi diei medio creata est Lux; quam à Tenebris distinguens Deus, illam appellavit Diem, has Noctem.

Secundo die, (*Octob. 24. fer. 2.*) creato expanso (quod Cælum est appellatum) distinctio est facta inter aquas superiores, & inferiores Terræ circumfusas.

Tertio die, (*Octob. 25. fer. 3.*) Aquis inferioribus in locum unum confluentibus, emerit Terra arida. Aquas in Mare congregavit Creator: emissis interim fluviis, qui in Mare refluerent. [*Ecclesiast. I. 7.*] Terram omne genus Herbas & Plantas, cum seminibus & fructibus, germinare fecit. Præ aliis autem locis, Paradisum in Edene plantis ornavit: in quibus, Arbor vitæ & Arbor scientiæ boni ac mali. [*Gen. II. 8, 9.*]

Quarto die, (*Octob. 26. fer. 4.*) Sol, Luna, & reliqua Sidera creata sunt.

Quinto die, (*Octob. 27. fer. 5.*) Aquatilia & volatilia animantia producta sunt; & fecunditate donata.

Sexto die, (*Octob. 28. fer. 6.*) Terrestria animalia creata sunt; tum Gradientia, tum Repentia. Demùm verò Homo, ad imaginem Dei in divinâ Mentis scientiâ (*Coloss. III. 10.*) & genuinâ Voluntatis sanctitate [*Ephes. IV. 24.*] præcipuè consistentem, conditus est. Ille statim reliquis animalibus, divinitus ad se adductis, ut Dominus eorum designatus, nomina imposuit. In quibus cum adjuvicem sibi similem non inveniret; ne sociâ necessariâ careret, Deus, costâ ex dormientis latere desumptâ, Mulierem formavit, atque in uxorem illi tradidit, Conjugii lege institutâ. Tum conjugibus benedicens, fecunditatem eis tribuit, & dominium in animantia: eisque omnibus de cibo liberaliter providit. Denique, peccato in Mundum huculque non ingresso, *inflexit Deus quicquid fecerat, ecce autem BONA ERAT VALDE. Sic fuit vespera & fuit mane diei sexti.* [*Gen. I. 31.*]

Septimo die, (*Octob. 29. fer. 7.*) cum perfecisset Deus opus suum quod fecerat, quievit ab omni opere; & diei septimo benedicens, Sabbatum instituit & consecravit. [*Gen. II. 2, 3.*] quippe in quo *respiravit* (ut humano more ipse de se loquitur, [*Exod. XXXI. 17.*] & *recreavit se*: nec dum (ut videtur) peccato admisso, aut pœnâ fontibus (vel Angelis, vel Hominiibus) à Deo inflictâ. Unde dies hic postea constitutus est signum tum sanctificationis nostræ in hoc sæculo, [*Exod. XXXI. 13.*] tum æterni illius sabbatini, quo in futuro ab omnibus peccati & reliquis & pœnis plenam liberationem expectamus. [*Heb. IV. 4, 9, 10.*]

Post primam mundi septimanam, videtur Deus conjuges in hortum Edenis introduxisse, atque esu Arboris scientiæ boni ac mali eis interdixisse; reliquarum omnium arborum usu liberè concessit.

Diabolus, Deo gloriam, Homini felicitatem invidens, Mulierem per serpentem ad peccandum sollicitat: unde & ipse *Serpentis antiqui* nomen obtinuit. [*Apocal. XII. 9. & XX. 2.*] Mulier per serpentem, Vir per mulierem seductus, Dei præceptum de abstinentiâ à fructu vetito transgreditur. Citatis & convictis pœnæ imponuntur: additâ tamen promissione de semine mulieris caput serpentis contrituro, id est, Christo Diaboli opera dissoluturo. [*1 Joh. III. 8. Rom. XVI. 20.*] Unde tunc primum mulieri *Eve* nomen à marito est impositum: [*Gen. III. 20.*] quod mater futura esset omnium viventium non naturalem tantum vitam, sed illam quoque quæ est per fidem in semen ipsius, Messiam promissum, quomodo & post eam *Sara* fidelium mater est habita. [*1 Pet. III. 6. Galat. IV. 31.*]

Primi parentes, vestibus pelliceis à Deo amicti, ex horto Edenis pelluntur: flammeo gladio posito ad custodiendam viam quæ ferebat ad Arborem vitæ; ne de fructu ejus, quem hæctenus

	non attigerant, deinceps vescerentur. [Gen. III. 21, 22, &c.] Unde plus quam verisimile fit; eodem ejectionem Adamum fuisse die, quo inductus in Paradisum fuerat. Qui quidem dies Mundi <i>decimus</i> fuisse videatur (Kalendis Novembribus anni Juliani proleptici respondens) quo deinceps, ad memorabilis hujus casus memoriam conservandam (ut rationi consentaneum est) instituta est EXPIATIONIS solennitas, & statum JENNIVM (1751 ²⁴ nomine, <i>Alt.</i> XXVII. 9. 227' <i>1870</i> denotatum) in quo universi, tam inquilini quam peregrini, animas suas affligere jubebantur; adjunctâ sanctione severissimâ. <i>Omnis anima, que non fuerit afflicta eo ipso die, omnino excindetur è populis suis.</i> [Lev. XVI. 29. & XXIII. 29.]		
130	d. Post lapsum, Cain primus mortalium omnium è muliere nascitur. [Gen. IV. 1.] d. Abele occiso à fratre Caino, omnium hominum primogenito, Deus alium pro illo filium Evæ reposuit: unde & <i>Sethi</i> nomen illi inditum. [c. IV. 25.] postquam pater Adamus 130. vixisset annos. [c. V. 3.] Inter eadem verò Abelis & conceptionem Sethi nullum alium filium Evæ obtigisse, (ille enim aliàs dicendus fuisset pro Abele datus, potius quam Sethus) ideoque non longum inter utrumque tempus intercessisse, hinc colligitur. Unde, quum annos ad 128. propagatum tum fuerit humanum genus: ita crevisse intra id spatium mortalium numerum verò fuerit consentaneum, ut non sine causâ confusus sceleris metuerit Cain, <i>ne eaderet eum quilibet qui erat inventurus eum.</i> [c. IV. 14, 15.]	711	4003
	d. Sethus, annos 105. natus, filium genuit, cui <i>Enoshi</i> nomen imposuit: quod conditionis humanæ deplorandam denotat miseriam. Tunc enim à Cainitis cultus divinus miserè corruptus fuit. Unde eâ inter homines distinctio facta? ut qui in vero Dei cultu permanserunt, <i>Filii Dei</i> ; qui autem ab eo desciverunt, <i>Filii hominum</i> sint appellati. [Gen. IV. 26. cum VI. 1, 2.]	840	3874
325	d. Cainan natus est; quum pater Enosh ejus pater 90 annos vixisset. [c. V. 9.]		
395	d. Mahalaleel natus est; quum pater Cainan 70 vixisset annos. [c. V. 12.]	1035	3679
460	d. Jared natus est; quum pater Mahalaleel 65 vixisset annos. [c. V. 15.]	1105	3609
622	d. Enoch natus est; quum pater Jared 162 vixisset annos. [c. V. 18.]	1170	3544
687	d. Mathusala natus est; quum pater Enoch 65 vixisset annos. [c. V. 21.]	1332	3382
874	d. Lamech natus est; quum pater Mathusala 187 vixisset annos. [c. V. 25.]	1397	3317
930	d. Adamus primus generis humani parens, mortuus est; cum 930 vixisset annos. [c. V. 5.]	1584	3130
987	d. Enochum, ab Adamo septimum, Deus incontinenter cum ipso ambulantiem transfudit, ne videret mortem; postquam 365 vixisset annos. [c. V. 23, 24. <i>Hebr.</i> 11. 5.]	1640	3074
1042	d. Sethus, Adami filius, mortuus est; cum 912 vixisset annos. [c. V. 8.]	1697	3017
1056	d. Noachus, ab Adamo decimus, natus est; quum pater Lamech 182 vixisset annos. [c. V. 29.]	1752	2962
1140	d. Enosh, tertius ab Adamo, mortuus est; cum 905 vixisset annos. [c. V. 11.]	1766	2948
1235	d. Cainan, quartus ab Adamo, mortuus est; cum 910 vixisset annos. [c. V. 14.]	1850	2864
1290	d. Mahalaleel, quintus ab Adamo, mortuus est; cum 895 vixisset annos. [c. V. 17.]	1945	2769
1422	d. Jared, sextus ab Adamo, mortuus est; cum 962 vixisset annos. [c. V. 20.]	2000	2714
1536	a. Deus, priusquam diluvium in mundum impiorum induceret, Noachum justitiæ suæ præconem ad illos misit: 120 annorum termino ad resipiscendum eis constituto. [1. Pet. III. 20. II Pet. II. 5. <i>Genes.</i> 6. 3.]	2132	2582
1556	d. Noacho, nunc primùm liberis operam dare incipienti, quum 500 esset annorum, natus est primogenitus Japhetus. [Gen. V. 32. cum X. 21.]	2245	2469
1558	d. Noacho natus est secundo-genitus Semus: quippe qui biennio post diluvium 100 annorum fuisse dicitur. [Gen. XI. 10.]	2266	2448
1651	d. Lamechus, nonus ab Adamo, mortuus est; cum 777 vixisset annos. [c. V. 31.]	2268	2446
1656	d. Mathusala, octavus ab Adamo, 969 ætatis anno mortuus est; omnium maximè longævus. [c. V. 27.]	2361	2353
	a. Mense hujus anni 2 die 10 (<i>Novemb.</i> 30. <i>feriâ</i> 1.) Deus edicit Noacho, ut septimana illâ pararet se ad ingressum in Arcam: dum securus Mundus edebat, bibebat, uxores ducebat, & nuptum dabat. [c. VII. 1, 4, 10. <i>Matth.</i> XXIV. 38.]	2365	2349
	Anno sexcentesimo vitæ Noachi, mensis 2 die 17 (<i>Decembr.</i> 7. <i>feriâ</i> 1.) eo cum suis & animalibus omnibus in Arcam ingresso; pluviam demisit Deus super terram 40 dies & 40 noctes: & prævaluerunt aquæ super terram 150 diebus. [Gen. VII. 4, 6, 11, 12, 15, 17, 24.]		
	Aquis deficientibus, mensis 7 die 17 (<i>Mai</i> 6. <i>feriâ</i> 4.) Arca requievit in uno montium Atarati. [c. VIII. 3, 4.]	2366	2348
	Pergentibus verò adhuc aquis deficere, mensis 10 die 1 (<i>Julii</i> 19. <i>feriâ</i> 1.) conspecti sunt vertices montium. [c. VIII. 5.]		
	Post 40 dies, hoc est, 11 die mensis 11. (<i>August.</i> 28. <i>fer.</i> 6.) Noachus, apertâ fenestrâ Arcæ, emisit corvum. [c. VIII. 6, 7.]		
	Post septem dies (ut videtur colligi posse ex septem diebus ALIIS, in 10 versu nominatis) emisit Noach columbam: & reversam iterum, post alteros septem dies emisit; quæ circa tempus vespertinum rediit, folium olivæ decerptum in ore gerens. Deinde expectatis & aliis septem diebus, eandem emisit; quæ non est reversa ultra ad eum. [c. VIII. 8, --12.]		